

først en Trediedeel af et Godses Bønder er stemt for Hovetiets Afsløsning, dette Antal da lettelig vil vore op til Halvdeelen, da troer jeg, at Erfaringen i denne Henseende taler imod ham; thi fordi der existerer en Trediedeel, som i Begyndelsen er tilbøielig til at attraae Hovetiets Afsløsning, er det ikke sagt, at dette Antal lettelig derfor vil vore op til en Halvdeel, hvormod Tilfældet almindeligt er, at et mindre Antal af et Godses hovetdrivende Bønder er det, som først attraaer Hovetiets Afsløsning, men at, naar dette først er kommet i Gang, og det sees, at det saaledes gaaer, saa følge de Andre ogsaa meget snart bag efter. Af den ærede Ste Landsthingsmand for 1ste District (Orsted) er det bemærket, at Udskæft i sit 2det Afsnit synes at gaae videre, end det egentlig kan ansees at være Lovgivningens Hensigt at gaae med Hensyn til det Aegt og Arbeide, der kan være Gjenstand for Afsløsning, idet den ærede Landsthingsmand har troet, at man derunder ogsaa kan indbefatte saadanne Arbeider, som ved Loven ere paabudte; men jeg troer, at denne Grindring bortfalder, naar den ærede Landsthingsmand vil sjanke den Dtring sin Opmærksomhed, der bruges, og som lyder saaledes: „det Samme skal gjelde om alt andet Aegt og Arbeide, som ifølge særlige Forpligtelsesgrunde kan foreses“. Jeg troer, at ved dette Udtryk „særlig Forpligtelsesgrund“ er den Betænkning, som den ærede Landsthingsmand har havt angaaende den utilbørlige Udvidelse af det Arbeide, som kan være Gjenstand for Hovetiets Afsløsning, høvet. Forsaavidt det af samme ærede Medlem er yttret, at det maaskee kunde være passende og tjenligt, om et andet Udtryk end Cier blev brugt for den, som skulde være berettiget til at fordre Hovetiets Afsløsning, idet han har yttret, at offentlige Stiftelser og Fideicommissbestdere ikke kunde indbefattes under denne Benævnelse, maa jeg erindre, at offentlige Stiftelser ville dog, forsaavidt Stiftelsen, som moralsk Person, er Cier, kunne fortjene dette Navn, og den Omstændighed, at Andre handle paa dens Vegne, vil dog neppe være i Veien for at Nogen skulde tage i Betænkning at ansee en saadan offentlig Stiftelse for berettiget til at fordre Hove-

riets Afsløsning. Med Hensyn til Fideicommissarier og Lehnbestdere, vil jeg indrømme, at Benævnelsen for dem er mindre adæquat, men jeg henstiller til den høitagtede Landsthingsmand, om han kan paavise noget enkelt Ord, som kunde træde istedetfor Cier. Ved en meget vidtløftig Omfkrivning kan det maaskee skee, men jeg tvivler paa, at man virkelig letteligt vilde kunne finde et Udtryk at sætte istedetfor Ordet Cier.

**Orsted:** Jeg skal i denne Anledning bemærke, at jeg vistnok ikke, naar der blev Spørgsmaal om Lovens Anvendelse, vilde kunne nære nogen Tvivl om, at man kan udvide det, som er bestemt om Cieren, til Enhver, som ellers ved andre Leiligheder træder i Cierens Sted og altsaa ikke vilde være uvis om Lovens Fortolkning; men det er dog et Spørgsmaal, om Alle ville finde det aldeles tydeligt. Det er vistnok, at offentlige Stiftelser ere Ciere, og selve Lehnet eller Fideicommisset ere ogsaa Ciere, men Bestyrerne af offentlige Stiftelser og de nærværende Lehns eller Fideicommissbestdere ere ikke Ciere, uagtet det dog er dem, der skulde forlange Hovetiets Afsløsning. Derfor som man vil have et Udtryk, der ikke kan fremkalde nogen Tvivl, synes mig man kunde vælge, at som Cier var at ansee Enhver, der var berettiget til paa egen Haand og uden nogen Andens Tilladelse at bortfæste; thi saa vilde derunder indbefattes Overbestyrer af offentlige Stiftelser, Lehns og Fideicommissbestdere, men derimod ikke Beneficiarer, som ikke paa egen Haand ere berettigede til at bortfæste. Om det Udtryk særlige Forpligtelsesgrunde udelukke de Forpligtelser, der ligge i særlige Love, er dog ikke klart. Jeg har blot gjort en Bemærkning herom, for at Udvalget kunde tage det under Overveelse ved Redactionen. Men jeg har ogsaa at bemærke, at der ligeledes kan gives adskillige contractmæssige Rettigheder af det omhandlede Slags, der ikke indbefattes under dem, hvortil Lovgivningen egentlig sigter, thi, ligesom det Lovudskæft, som indbefatter Pligtarbeide for Huusmand, kun taler om det Pligtarbeide, der paahviler dem paa Grund af den dem overladede Besiddelse, saaledes synes det heller ikke, at de Forpligtelser, en Gaardmand ellers kunde have